

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih izdankih ob torkih, četrkih in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. — 30, izven Avstrije f. 1.40 za tri mesece . . . 2.60 „ „ . . . 4.— za pol leta . . . 5.— „ „ . . . 8.— za vsa leta . . . 10.— „ „ . . . 16.— Na naročbe brez priložne naročnine se ne jemlje ozir.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 avc. izven Trsta po 3 avc. Sobotno večerno izdanje v Trstu 4 avc., izven Trsta 5 avc.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorako.

Oglasi se računajo po tarifi v petiti; za naslove z dobelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javnozahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu: ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravitelstvo ulica Molino picolo hist. 3. II. nadst. Odprte reklamacije so proste poštnine.

V edinosti je moč!

0 programu nove vlade.

III.

Naglasanje nemške kulture bila je vsakako, če ne drugega, vsaj taktična pogreška, ki morda ne ostane brez nasledkov za obstanek ministerstva Badenijskega. Ne bi hoteli sicer trditi — to bi tudi ne odgovarjalo resnici — da poslanci češki nimajo drugih vzrokov za vztrajanje v opoziciji tudi proti ministerstvu Badenijskemu, vendar pa je jako verjetno, da je oni poklon pred nemško kulturo nagnil češko delegacijo do toli jasne in decidirane izjave v zmislu, neugodnem za novi zistem. A kaj to pomeni, vedeti bi moral tudi grof Badeni: vedeti bi moral, da so se ob nevolji in nezadovoljnosti naroda češkega izpodtaknili do sedaj tudi najodločnejša ministerstva.

Preidemo k drugi točki Badenijske izjave, ki nas je zadela kar najneugodnejše. To je oni odstavek izjave, ki označuje stališče nove vlade nasproti parlamentu. V tem delu izjave zrcali se vsa naša avstrijska mizerija. Ne, grofu Badeniju pravo za pravo ne smemo šteti v greh te izjave, saj se na drugo stališče skoro ni mogel postaviti nasproti takemu parlamentu. Zatrnilo grofa Badenija, da se ne bo dalo voditi, ampak da hoče voditi on sam, je sicer nekonstitucionalno in ne posebno častno za naš parlament, ali roko na srce in priznajmo, da boljše usode tudi ne zasluži naš zastopnik na Dunaju! Ta zastopnik je sestavljen iz skupin, koje vodi jedino le sebičnost, le skrb za-se. V skrbi za-se pozabile so stranke na čast, ugled in pravice ukupnega parlamenta. V malenkostnih borbah med posamičnimi skupinami izgubil je parlament zadnjo sled lastne inicijative ter je postal popolnoma nesposoben za pozitivno delo. V sedanjih skupinah se ne morejo porajati velike, obilne in dobrega sadu obetajoče ideje, še manj je pa v teh skupinah volje in zmožnosti za oživotvorenje takih idej. Ta naš zastopnik ni sad volje velike javnosti, ampak je le sad svoboščin posamičnih skupin in stanov. To je črv, ki izpodjeda korenike plodonosnemu delovanju. Po takem se ne smemo čuditi, da vlada, ki je nastopila s trdnjo voljo za plodonosno delovanje, se ne bo dala voditi od takega parlamenta, ampak hoče tako rekoč usiliti oslabelemu parlamentu svoje lastne, oživljajoče misli. Pri normalnih odnosih seveda, ako bi imeli ljudski zastopnik, ki bi bil res vreden tega častnega imena, prigovarjati bi morali najodločnejše onemu nekonstitucionalnemu izreku grofa Badenija — kajti pri normalnih odnosih prihajati morajo navodila od parlamenta in vlada mora vestno izvrševati ona navodila — tako pa nimamo pravice, da bi česa očitali novi vladi.

PODLISTEK.

Kamniško pismo.

X.

„Mrzel veter tobo ženo —“

In zdaj je zares že mrz, gospod urednik! Na naš planinski raj pala je že prva slana, videl sem jo danes zjutraj celo že na odru za novi bistrski most — o, kako opominjevalno bliščala se je ta poznojesenska belost na širokih deskah, kot bi hotela reči: zdaj pa le hitro, sicer pride še več! Kaj pravite, gospod urednik, da bo letošnja zima zares zopet taka, kot je bila lanska? Bog ne daj, sicer zmrznemo vsi tako, da bomo „kalt bis ans Herz hinan“ — vsi tisti, kolikor nas je do sedaj še ostalo — „talih“! Morda pa, la to zatrjujejo mnogi vedežniki, letos ne bo tako hudo, marveč nasprotno, da dobimo še prav dolgo in krasno „poletje starih bab“, ki se je po malem jelo že tudi prikazovati. O da bi dobili za vsako starih bab, katerih je dovolj od obojega spola na blizo in na daleč, le eno uro poletja, nadejati se smemo, da bi do Bo-

Vendar pa obžalujemo, da je pal med svet onizrek. In tudi v krogih nove vlade slutijo menda, da bi bolje bilo, da je ostal oni izrek v peresu onega, ki je sestavil vladino izjavo. Sedaj se trudijo namreč razni vladi udani listi, da bi izrek Badenijskega raztolmačili tako, da isti ni bil naperjen proti parlamentu samemu, ampak le proti posamičnim strankam. Le od posamičnih strank da se ne dá voditi gospod grof Badeni. To tolmačenje bi sicer res odgovarjalo zatrdilu, da vlada hoče stati nad strankami, da se ne smatra parlamentarno, to je: zastopnico jedne stranke ali skupine strank, vendar pa menimo, da to opravičevanje ne velja.

Parlament je sestavljen iz skupin. Ako je menil g. grof, da se te skupine v svoji pripoznani sebičnosti nesposobne v to, da bi podajale vladi dobrih in plodnih misli, ako meni in je uverjen, da sedanja zbornica nima ni zmožnosti ni volje za vršenje velikih dolžnosti in nalog pravega ljudskega zastopa, potem bi bilo veliko umestneje in bi odgovarjalo duhu ustave, da je po razpuščenju zbornice odprl pot novi, srečnejše sestavljeni zbornici — in tudi če že ni drugače: po svojem lastnem, novem, vsiljenem, seveda pravilnem volilnem redu. Seveda bi ne bila konstitucionalna tudi ta pot, ali opravičena bi bila po resni volji, da pridemo enkrat do zares parlamentarnih odnosov, da dobimo zbornico, ki bo umela in hotela čuvati svoje pravice.

Kakor odklanjamo torej izjavo o blešču nemške kulture, tako obžalujemo se ustavnega stališča izrek o „vodstvu“.

Sedaj pa nam je resnici na ljubo omeniti tudi one točke v izjavi, ki nam ugajajo.

Ugaja nam, da hoče vlada odločno nastopiti proti onim prevratnim življenjem, ki so res nevarni človeški družbi, ker hočejo preosnovljati svet — z umorstvi. Nikakor pa ne moremo in ne smemo tu zamolčati iskrene želje, da bi se vlada ne dala zavesti po onih imenitnih vzgledih, ki so pritevali k radikalnim in razdirajočim življenjem vsakogar, k jemmu ni dopuščalo prepričanje, da bi kar z obema nogama stal v vladnem taboru. Grof Badeni bodi uverjen, da tudi od takih opozicijskih čudakov prihajajo včasih dobre in patrijotiske ideje.

Ugaja nam, da hoče nova vlada negovati versko čustvovanje ter skrbeti za versko-nravnostno vzgojo mladine. Vera je ona vez, koja jedina more spajati človeštvo v harmonično skupino. To je naše uverjenje od nekdanj; in v zmislu tega uverjenja pozdravljamo z veseljem to obljubo vlade.

Ugaja nam obljuba, da bo vlada obra-

žiča ne bilo še nobene zime in svetega Martina goska bi se zamogla peči še pri solcu!

Nota bene goska!

Neka goska prišla je te dni pripovedovat — oprostite, dobro ne vem, ako ni bila raca — (morda čusnikarska? Stavec) da se bo Hrva-tom zdaj slabo godilo, ker so demonstrovati proti sovražnikom hrvatskega državnega prava in to celo v navzočnosti Njeg. Veličanstva cesarja. Madjari da jih bodo odslej samo še na „me h“ oderali, če se jim celó kaj takega ne pripeti, kakor Armenecem v Carjemgradu. Kdo ve, morda je bilo baš v teh dneh tudi za Zagreb pripravljeno že kako „turško klanje“ v manjšem formatu, čemur bi se ne bilo prav nič čuditi, ako pomislimo, da je v tem letu Saturnovega vladovanja tako že vse po konci. V čemur se ta vrazji Saturn pa baš in posebno odlikuje, je to, da krivica preganja pravico in ako bi na vseh straneh zakrpani paragrafi ne držali še prav za poslednjo silo, kdo ve, ako bi se tako „turško klanje“ v različnih oblikah ne ponavljalo še v marsikaterem drugem mestu in Vaš Trst bi odločno ne ostal mej zadnjimi.

čala posebno svojo skrb potrebam dežel, ki so šibkeje v gospodarskem pogledu. Zlasti nam ugaja, da je vlada naglasila pri tem: — in na Jugu! Kajti gospodarske potrebe naših južnih pokrajin so se zanemarjale do sedaj na neopravičen način. Tu nam nedostaje zadostnih železniških zvez, tarif na naši jedini prometni žili, naši južni železnici, so zasnovani na očitno škodo tem južnim pokrajinam in v prilog severnim krajem, kmetijstvo po Istri je še v svojem prvotnem stanju, v naši tržaški okolici, kjer bi bilo kmetijstvo in vrtnarstvo lahko bogat vir dohodka, se ni storilo skoro ničesar za povzdigo kmečkega stanu, čemur je posledica ta, da kos za kos zemlje prehaja v mestne roke in se tako odteza svojemu pravemu namenu. Vladi se tu odpira široko polje za plodnosno delovanje.

Ugaja nam tudi zatrdilo, da vlada noče proti nikomur izvajati načela „Divide et impera“. Dosedaj je veljalo kot vrhunec državniške modrosti načelo: cepi jih in vladaj! Po tej poti ravno je zlezal naš parlament tako nizko, ker so stranke zašle v neprestan bedsebojen boj in jim zavist ni dopuščala, da bi mislile na ukupne koristi.

Ugaja nam zatrdilo, da se od načrta preosnove davkov le po možnosti uporabirajo dosedanja dela, iz česar bi bilo sklepati, da je prejšnji načrt odpravljen in da dobimo nov, boljši in manje fiskaličen načrt, sosebno pa da se odstrani grda nakana liberalcev, ki so pótom davčne preosnove hoteli krečiti volilno pravo malih davkoplačevalcev.

Ugaja nam obljuba, da se predloži načrt za preosnovo volilnega reda in da se bo de skrbelo za zboljšanje socialnega položaja nižjih slojev, ne ugaja pa nam, da vlada ni označila kot svojo glavno nalogo preosnovo volilnega reda.

Slednjič še besedo o obnovljenju pogodbe z Ogersko. Pripoznavamo, da to vprašanje je sedaj med najvažnejšimi, s kojimi se mora baviti vlada. Ker pa ni misliti na to, da bi se v doglednem času premenili državnopravno razmerje med obema polovicama, je pa sveta dolžnost vladi in parlamentu delati na to, da se premeni dosedanje razmerje v razdelitvi ukupnih bremen tako, da bo res odgovarjalo gospodarskim silam v obeh polovicah. Ta želja je gotovo opravičena, in krivično bi bilo smatrati sovražnikom sedanjega reda onega, ki noče verjeti, da bi le mi Avstrijci morali posezati globoko v žep.

Zaključujemo. Navedli smo točno vse, kar nam je ugajalo in kar nam ni ugajalo v izjavi nove vlade. Konečne sodbe se

Jaz, Vaš satirik, sem si tega Saturna pa še specijelno upodobil kot velikega črnega psa z zlatim „pinklecom“ (vsaj Vam je menda znano, da nosi planet Saturn velikemu rešetu podoben „obót“ ali kolobar) in si njegov upliv na zemsko prebivalstvo predstavljam tako-le: „črni pes“ (t. j. zlobni duh) z zlatim „pinklecom“ (t. j. denar in svitle fraze in bleščeče laži) hodi po zemlji okrog in ščuva ljudi na ljudi, da se koljejo in pobijajo mej soboj. Za svoje posebne marionete, ki razširjajo črnega psa črne laži, pa si izbira ljudi dvomljivega značaja in dvomljive duševne vrednosti, ki kot pravcati „akademiki“ žalostne postave“ skrbijo za to, da kip razpore plane med nevedno in lahkoverno prebivalstvo. Tak črni pes klatil se je po Orijentu mej Kitajci in Japonci, priplazil se čez Turško na Hrvatsko in letos po leti enkrat videl sem ga v vizijonarnem trenutku celo že tudi v našem Kamniku.

Bilo je to nekoč, ko sem se vračal s planinskega mojega zavetja za jeden hipec domov. Na trgu srečal sem Vilo svojega kraja, „jezersko Vilo“ nekdanjega Kamnika, ki je čula že ob

ni upamo izreči za danes, kajti — kakor smo že naglašali v teh uvodnih člankih — pri nas ni odločilno le to, kar stoji zapisano v zakonih in programih, ampak odločilen je način, kakor se izvajajo ti zakoni in programi. Držeči se te resnice ne moremo dati drugega sveta našim zastopnikom: Bodi te previdni, ne vežite se na nobeno stran!

DOPISI.

Iz Prago, 23. oktober. (Izv. dop.) To je bilo te dni vrvenje na narodopisno razstavo češkoslovansko! Po mrzlih dneh sprijaznilo se je nebo tudi z željami češkega naroda, med katerimi je jedna ta, da bi obiskalo razstavo najmanj dva milijona takih, ki so vplačali ustopnino. In to se danes posreči; popoldne ob 4. urah se zatvori razstava, odprta pa bo še do večera, in vse je živo ter se pripravila danes na razstavo, da bi dopolnila še okoli 10—12 tisoč, s katerimi sta potem dovršena dva milijona. Najbrže, da ostane še kak tisoč! (Ne kak, ampak celih 65.000 je ostalo. Uredn.)

Nadvojvoda Karol Ludovik je obiskal razstavo dvakrat, v soboto in v ponedeljek, poslednji dan nepričakovano. Takó mu je ugajala, da je še posebe želel ogledati še nekatere oddelke ter je priporočal tu pa tam, naj se razstavljeni predmeti kar mogoče ohranijo za prihodnje čase. Na to so češki rodoljubi tudi sami računili in so že zasnovali načrt za novi etnografski muzej češkoslovanski. V ta muzej pride mnogo tega, kar je največje vrednosti na razstavi. Takó se bomo mogli hoditi učiti v Prago tudi v poznejših časih.

Ko je nadvojvoda Karol Ludovik došel na razstavo, videl je takoj pri vstopu v glavni etnografski palači veliko skupino ljudi, katera je predstavljala češki narod v njegovih različnih oblekah ali krojih. Pripravili so po starem običaju hleb in sol za vsprejem. Skupina je bila raznobarvena in je napravila po harmonični sestavi veleprijeten utis. Ljudij je bilo ta dan okoli 12 tisoč na razstavi, a v nedeljo je bil najsrečnejši dan; prišlo je od vseh vseh krajev ljudij do 89 tisoč, največ ves čas razstave. Obiskovalci so bili silno veseli takega uspeha; radovali so se pa tudi na različnih krajih, ker v vsaki gostilni so prepevali narodne pesmi in igrali domače stare komade. V koncertni dvorani so se predstavljale hanaške predice, ki med predenjem prepevajo melodijo za melodijo, drugo lepšo od druge, a vse človeka očarujejo, in rad bi jih slišal zopet in zopet. V Stari Pragi, ki zares po velikosti hiš in

bregovih izginolega jezera nad blagostanjem in srečo onstranjejskih Kamničanov. Žalostno povesta je glavico in me potegnili seboj na skalo staroslavne Malega grada, ki je Kamniku to, kar je Dunaju svetostefanski stolp, namreč „ein Wahrzeichen“ za tako dolgo, dokler ga ne podoero, in je izpregovoril:

„Glej tu doli, moj ljubi malikovalec uzorov! Ali se ne blišči ondi, kjer je o mojih davnih zlatih dneh stalo najgloblje jezero, danes naj-sijajniši del mesta Kamnika? Toda kakor Veneteta druge vrste bliščal bi iz globočine valov, ako mogočniji potres, kakor je bil o Veliki noči, odtrga drugo polovico starega grada in zajezi z njo tók bistre staroslavne Bistrice mej Starim in Malim gradom in po ulicah in trgu slovenske te Venette sprehajali bi se denašnji „purgarji“ kot „jasni duhovi“ v mesečnih nočeh in hodili pregrinjati na Malograjski rob pošastne svoje srajce.

In da je ta del mesta in z njim tudi ves ostali Kamnik postal danes zares sijajen in tak, da se sme šteti za Ljubljano najlepšim mestom na Slovenskem, zasluža gre navzočnosti uzornega svetlega avstrijskega carja Frana Josipa

po kakovosti sloga predstavlja karakterističen del stare Prage, so stari in mladi zakrožili se pri narodni godbi. Kamor si prišel, povsod je bila velika gneča, pri ugodnih vratih pa so naznanjali, kakó se od ure do ure naglomna množica tisočih novih obiskovalcev, in ko se je ob 8. uri zvečer pokazala številka 73.000, zankala je množica od veselja. Zadovoljni so odhajali, na vozove niso mislili, ker je bilo le malo srečnih, da so se spravili na tramvaj.

Drugi dan, v ponedeljek, ko je prišel zopet na razstavo nadvojvoda Karol Ludovik, se je začel, da si je ogledalo razstavo blizu dva milijona, zaslužni odbornik in iniciator te, g. Šubert, pa mu je takoj ponosno odgovoril, da se nadejajo dejanskih dveh milijonov. V ta dan je bilo na razstavi 12.000, večeraj pa okoli 18.000 ljudi.

Danes je lepo vreme, in, kakor rečeno, bode polno število 2 mil. Tisti ali tista, ki dopolni drugi milijon, dobi lepih, že določeni in obetanih darov. Treba je doživeti trenutke radosti med ogledovalci, in potem si morete misliti, kako oduševljenje zavladala danes popoldne. Razsvetljava bode danes še posebna in izredna, kakršna je bila že zadnje dni. Večeraj je bila „fontana“ dvakrat odprta, in krasne barve na vodnjakih so se izpreminjale mnogo dalj časa, nego po navadi. Vsaki večer, kedar se pokažejo narodne barve, zagradi radostnih vsklikov med gledalci, godba zaigra, „Kde dom je moj“ in pa „Hej Slovani“. Ko preneha godba, pa množice s petjem isto nadaljujejo.

Vse se vrši brez prepira ali nespodobnosti; vse je dostojno, največje pohvale vredno. Narod tak ne zasluži, da bi ga kakor kake paglavce „šulmajstrovali“; češki narod je prezel za to. Stokrat potrebniša bi bila permanentna šola izjemnega stanja za primorske irredentovske razsajalce; toda tudi njim tega ne privoščimo, že radi tega, ker želimo vsakomur potrebne svobode, potem pa tudi radi tega, ker bi poleg krivih trpeli tudi nedolžni, in med temi tudi najbolj Slovani.

Preklic izjemnega stanja za Prago in okolico ni vzbudil nobenega veselja med Čehi, oni so smatrali tako kazen krivično in odpravo te kazni za pravično in potrebno. Oni ostanejo to, kar so bili tudi po izjemnem stanju.

O Slovencih tukaj govore s pohvalo in navdušenostjo; gojijo veliko simpatijo do njih. — Tudi istersko vinarstvo zadružno hvalijo, a treba je imeti potrpljenja. Vsekakor je dobro, da so se začeli Čehoslovani spoznavati z istrskimi vini; ta so jako po ceni tudi na razstavi v primeri z vini od drugod, in vendar je kvaliteta isterskih vin boljša, nego mnogih drugih, tukaj prodajanih vin.

Slovencem želimo, da bi imeli duševnega in gnutnega dobička od sedaj zaprte etnografske razstave, ki doslej n' imela jednako vrstne.

Z Dunaja 24. okt. t. l. Sijajni izid „Podgornikovega večera“, katerega se je udeležilo okoli stotine dunajskih velikašev, pekel je neko ubogo dušo tako, da si jo je morala ohladiti v „Slovencu“ s „pismom“ (št. 241). Vajeni smo sicer že, da beremo v „Slovenčevih“ dunajskih „pismih“ redno le neopravičena sumničenja in natolcevanja, tičoč

L, ki je po pravici imenovan „car socialnega napredka“. Jasni duh veličastnega vladarja prosvetlil je tamne kote kamaških glav in src, da so iz svojega nekdanjega gnezda, na čegar vratolomnem tlaku ni bil varen življenja ni tujec, ni domačin, naredili uzo mesto, čegar krasota in lepota njegove okolice prihajajo gledat od blizu in daleč ljudje in dihat njega ambrozični zrak. In vedno in vedno še krasé in krasé in ličijo in dičijo, kot bi se pripravljali za novi vsprejem ljubljene vladarja. In zares! Ako se zopet povrne naš mili vladar k nam, tedaj vsled njegove navzočnosti izpremenjenega mu Kamnika ne izpuzna več.

Ali — ah! Kakor se na novo pobeljeni strop tako rada vsede črna muha, — tako se hoče vsesti na praznično krilo Kamnika in v srca njegovih prebivalcev črna grda pošast. Od srca do srca se plazi in je napolnjuje s štrupom sovraštva in razdirnosti — ta blaga, plemenita kamniška srca! Glej oudi baš prihaja! Kakor črni hrošč videti je sredi jasne slike in zdajci obrnil je svoje oči na naju — groza!

In zares, v istem hipu prikoracal je čez

se „Slovenije“, „Save“ ali „ne-katoliških“ akademikov Slovencev sploh, vendar to zadnje pismo presega vse doslejšnje. Ker dopisnik ni mogel najti nobenega „greha“, da bi z njim „dokazal“ zaova „framasonstvo“ ali pa „Husitizem“ slovenskih „akademskih radikalcev“, ker ni mogel overiti ni jedne ondi izrečene besede, omejiti se je moral na ceno smešenja, iz katerega vidno kuka gola zavist in jeza, ter na nekolegijalno denunciacijo. S polnimi imeni je obelodanil „Slovenčevim“ bralcem ves „generalni štab“, vse „lajtnante“ in „korporale“ v stoglavni neverski armadi, ki jo povelje menda gospod Podgornik pod vihrajočo zastavo „Slovan. Sveta“, ki jo bo vihtel seveda njegov „najzaslužnejši“ dopisnik, v boj za — „belega carja“. In čitatelji „Slovenčevih“ se izvestno križajo in škrope pred to vojno Belcebuba ter molijo: „Armade dunajskih radikalcev, — reši nas, o Gospod!“

A ne samo „izdajalski klerikalci“, tudi „zabita in lena“ narodna stranka si zapiše s krevljo v dimnik imena vseh onih drznih, nediscipliniranih „peresarjev“ in „govornavčarjev“, ki javno in na ves glas dokazujejo urbi et orbi njeno „politično impotenco“. S tem pa je xy dosegel svoj namen. Gorje Vam, bratje „radikalci“! V. č. g. g. župniki in kanoniki, ki so nas doslej ščitili z očetovsko ljubeznijo, nas ne bodo poznali več, ako jim ne donesemo legitimacije katol.-akad. društva „Danice!“ Vodstvo narodne stranke, ki je doslej uprav bratovski, oziroma očetovski občevalo z nami, ki nam je zalagalo in širilo „Vesno“, ki nam in našim društvom v „Sl. Nar.“ s fulminantnimi članki plete lovorjeve vence ter nas posluša in uvaža do vekov — i to nas odslej — izdedini in prekolne. Gorje nam, bratje! — V Kanoso, v Kanoso!

Toda — šalo v stran! Ljubeznivi xy bodi uverjen, da so mu „dunajski radikalci“ prav od srca hvaležni za njegovo „pismo“. To nam je namreč le nov dokaz, da nas v Ljubljani (kakor tudi v Gorici) ne ignorirajo (kar bi bilo najhujša „kazen“ za nas!), ampak nas — povsem prav — smatrajo za ljudi z jasnim programom, katerega pri vsaki priliki resno in energično povdarjajo in širijo. Uverjen pa bodi dalje, da nas njegove osebne denunciacije kar nič ne terorizujejo — ker, hvala Bogu — smo (vsaj „štab“, „lajtnantje“ in „korporali“) povsem samostojni in neodvisni. Ne reflektujemo torej in nismo nikdar reflektirali na kogar koli ljubeznivosti, ni na — purane! — Vé naj pa tudi, da ostanejo še vedno „brezplačni medicinsko-radikalni“ sotrudniki svojega glasila, ker nam je ideja prva! (In Vam, g. xy? — Goriška Wertheimerica, ka-li?) — Na ostale napade, kazoče v bengaličnem svitu vso neznajnost in servilnost podlega xy-a, niti ne odgovarjamo po načelu: Vsak bodi odgovoren za svoja dela in svoji vesti; ne taji je, nego prizna je i napram sovražniku!

Konečno pa še konstatujemo, da jemljemo ta najnovejši fakt le kot izraz in dokaz pristno daniško-narodne ljubezni, kakor jo namreč razumejo nekaterniki.

Velikošolec.

Pripomba uredništva „Edinosti“: Kako misle tudi „Neslovenijani“ o onem „Pismu“ z Dunaja, objavljenem v „Slovencu“, priča najbolje „Poslano“ v 244. številki istega lista, v kojem dva — najbrže Neslovenijana — odločno odbijata od sebe sum kakršnega

solnčni trg črni kosmati pes, čegar kakor modrasa bele oči so se potuhnjeno obračale zdaj na levo in zdaj na desno in konečno se dvignole z grozo zbujačnim bleskom gori k nama, sedečima na skali.

In v tem hipu sem izpoznal, da je to isti „saturnalski pes“, ki se je klatil po Orijentu mej Kitajci in Japonci, ki je prekoračil Turčijo in se konečno postavil pred Jelačičevim spomenikom v Zagrebu na zadnje noge in napravil med vročo akademsko krvijo rabuke prve vrste. Potolžil sem svojo Vilo, da gre leto 1895. in z njim vladarstvo Saturnovo h koncu, ter da potem „izvestno“ izgine zlobni duh zlobnega planeta tudi od nas.

„Jo, potem bi bilo zopet lepo v mojem Kamniku, katerega ljubim čez sve in njegove mile drage rojake!“ viknila je Vila in še dostavila:

„Kaj praviš, dragi malikovelec uzorov, morda ga vzame jesenska slana?“

„Upajva!“ dahnil sem.

In tako sta končala svoj pogovor „jezerska Vila“ in Vaš stari prijatelj *Vinko Dobrin*.

si bodi sorodstva z onim „Pismom“. Iz tega bi bilo sklepati, da tudi njima ni posebno ugajalo ono „Pismo“.

Politiške vesti.

V Trstu, dan 26. oktobra 1895.

Razprava o programu vlade se je nadaljevala večeraj v poslanski zbornici. Poslanec Forreger in Steinwender nočeta nasprotovati vladi za sedaj. Poslanec Burgstaller je jako toplo priporočal vladi, naj skrbi za italijansko prebivalstvo v naših pokrajinah. O izjavi tega tržaškega poslanca nočemo zgubljati besed ker prepustimo mirnim srcem razsodbi vsacega treznega človeka, v koliko so jeremijade gos. Burgstallerja odgovarjale resnici. Le toliko moramo reči, da se nam jako dozdeva, da se je g. poslanec po vsej sili hotel prikupiti onim, ki ga vendar — ne marajo. Poslanec Burgstaller je rotil vlado, naj za božjo voljo vendar enkrat misli tudi na korist italijanskega prebivalstva. Nedeja se, da sedanje ministerstvo ne bode postopalo tako, kakor so postopali njegova predniki, ampak da pripozna vrednost svetovnega jezika italijanskega in da odmeri istemu primerno stališče v šoli, uradu in v vsem javnem življenju. V prvi vrsti pa treba v Trstu zasnovati italijansko vseučilišče, do kojega imajo Italijani pravico že po državnih temeljnih zakonih. —

Rekli smo, da nočemo zgubljati besed o izjavi gosp. Burgstallerja. Saj ne treba drugega, nego da se le ozremo po državnih uradih po Primorskem in da se uverimo, v katerem jeziku se tu večinoma uraduje, ter da se ozremo po italijanskih srednjih šolah — in po tem si lahko napravimo sodbo, v koliko je bil opravičen napad g. Burgstallerja na prednice sedanje vlade. Tadi v Banah menda ni dom hvalečnosti.

Levičar dr. Russ je privajal liberalni stranki zaslugi, da je utrdila podlago modernemu državnemu življenju. Zajedno pa je opozoril vlado, da je vsaka vlada odvisna od večine v zbornici. V tej večini hoče biti seveda tudi nemška levica, iz česar sledi — po železni logiki g. Russa — da vlada mora storiti, kar levica hoče. — Čeh Stranaky je rekel, da vlada mora biti napredna, svobodomiselnost in pravična vsem narodnostim, ali pa se — pogubi. Sledeči poslanci, Marchet, Janda, Tausche in Funke so priporočali vladi, naj čuva koristi kmetijstva in delavnih slojev. No to se je prtrgala razprava, ki se dovrši najbrže še le v ponedeljek.

Državni zbor. (Poslanska zbornica). Vlada je predložila zakonski načrt, s kojim se določa kontingent novincev za leto 1896. — Naučni minister baron Gautsch je odgovoril na interpelacijo Ebenhocha in tovarišev radi dogodkov pri umeščanju rektorja na vseučilišču dunajskem. Minister je rekel, da je že zahteval natančnega poročila od rektorata. Proti krivcem se je uvedla disciplinarna preiskava. — Posl. Richter je interpeloval ministra za notranje stvari o poševanju agentov za izseljevanje na dunajskih kolidvorih. Posl. Eim pa ministra za pravosodje, ker se državna pravdnštva ne drže navedbe z dne 17. junija 1895. o subjektivnem prognanjanju pri tiskovnih pregreških.

Je-li bilo Nj. Veličanstvo zadovoljno v Zagrebu? „Agramer Tagblatt“ poroča: Z raznih strani se je vprašalo, da li je Nj. Vel. cesar in kralj, z ozirom znane dogodke, vršivše se baš za časa Njegovega bivanja v Zagrebu, bil zadovoljen z obiskom hrvatske stolnice, kjer se je mogel osvedočiti o neomahljivi zvestobi naroda hrvatskega. Na omenjeno vprašanje odgovorila je „Agramer Tagblatt“ neka jako verodostojna oseba iz neposrednega spremstva Nj. Vel., zatrdivša: „Mi nismo našega cesarja za dobo Njegovega bivanja v Zagrebu skoro niti spoznali. Gotovo že deset let n' bilo Nj. Veličanstvo tako veselo kakor v Zagrebu in ta dobra volja trajala je vse do odhoda“.

Deželnozborske volitve na Češkem. Stvar je torej gotova, da so se razbila pogajanja med liberalnim in konservativnim plemstvom. Pač pa javljajo „Narodni Listy“, da so sklenili kompromis konservativni in narodni veleposestniki. Od 54 mandatov dobe narodni veleposestniki 6. Liberalno plemstvo pa se nadeja, da se bodo cepili konservativni glasovi in da vsled tega pridobi nekoliko mandatov.

Volitev župana dunajskega se bode vršila dne 29. t. m. Praški „Politiki“ javljajo, da je sklenil ministerski svet, da izvolitev dra. Luegerja županom dunajskim ne more priporočiti cesarju v potrjenje. Vsled tega sklepa da se je grof Badeni posvetoval s princem Lichtensteinom, da bi ta poslednji vplival na antisemite, da bi koga drugega izvolili županom, češ, saj bi dr. Lueger tudi kot podžupan imel dovolj vpliva na mestno upravo. Če je temu res tako, bati se je spora med vlado in veliko večino občinskega zastopa.

Italija v Afriki. Stvar postaja smesna! In smešno uničuje, ne samo na Francozskem, ampak tudi pri nas. Takih „zmag“ pa še res ni bilo, kakršne so te italijanske zmage v Afriki, o kojih nikdar ne vemo, kako so jih izkoristili zmagovalci. Danes je grozno vpitje o zmagah, jutri — molk! Pred par dnevi so Italijani grozno pobili svoje črne sovražnike in Menelik je bil mrtev; večeraj že je tarna „Indipendente“, da stvari ne stoji baš dobro — a sinočni „Il Piccolo“, ta enfant terrible med tržaškimi novinami, je presenetil svoje čitatelje, da Menelik ni še popolnoma mrtev. Nikar ne mislite, da se šalimo: črno na belem stoji v sinočnjem „Il Piccolo“: „Menelik non è definitivamente morto!“ Čudna je res ta afričansko-italijanska vojna, v kateri nastopajo na pol mrtvi junaki! Ne vseučilišča, ampak kakega ljubljanskega „Stuđenca“ bi trebalo gospodom od „Piccola“. — Sicer pa: ako bodo italijanski listi le še nekoliko časa poročali o zmagah „delle nostre armi“, naj se nikar ne čudijo potem, ako ves svet ne bode več pričakoval družega, nego vesti, da je Italijane dohitela katastrofa.

Različne vesti.

Kolajne v spomin na obisk Nj. Vel. v Zagrebu. Mestna občina Zagrebška dala je pri livarni Pinkuš na Dunaju kovati posebne kolajne v spomin na obisk Nj. Veličanstva v Zagrebu. Te kolajne imajo na jedni strani podobo Nj. Vel. z napisom: „Franjo Josip I., cesar austr. i. t. d. Apošt. Kralj Ugarski, Hrvatski, Slavonski i Dalmatinski“. Na drugi strani je grb mesta Zagreba in napis: „Uspomena na boravak Njeg. Veličanstva Kralja u glav. gradu Zagrebu 1895“. — Taka kolajna, ki je bila izročena Nj. Vel., je iz čiste zlate; kolajne za dostojanstvenike in ogerske ministre so iz srebra ter pozlačene, vse druge pa so iz bronu in pozlačene.

Dokazi, da na Primorskem ni irredente. V „Naši Slogi“ čitamo: Povodom glasovite proslave 20. septembra v Rimu hoteli so neodrešenci iz Trsta, Istre in Goriške na vse načine dokazati onim krogom Primorske, kateri varajo — hoté ali nehoté — sebe in druge, trdeči, da ni irredente v teh deželah, — da so dotični krogi neiskreni, netočni, lažjivi. Tu prinašamo kot dokaz o lojalnosti izvestnih avstrijskih podanikov dva odlomka iz rimskih časopisov in sicer jednega iz lista „Il Messaggero“ od 26. septembra št. 267 in drugega iz „La voce della verità“ od 27. septembra t. l.

Prvi se glasi: „Velika alegoriška slika, umetniški v barvah izdelana, došla je rimskemu municipiju s sledečo posveto:

Trst — sedaj in vselej — latinski v misli in srcu — čvrsto — se spominja in hoče — domovino — Rim mater — povodom XXV. letnice — velike in svečane zmage misli — okretja nadeje — daruje ljubezen.

Trst XX. septembra MDCCCXCV — Il Circolo Garibaldi“.

Drugi se glasi:

„Per Giacomo Venezian. (To je bil Tržačan, ki se je boril za Italijo. Ured.) Dočim se je odkrivalo poprsje majorja Pagliarija, slo je kakih 40 Tržačanov s tremi zastavami k „Vasellu“, da položé venec pod kip Jakoba Veneziana.

Na črnih trakovih venca bilo je tiskano srebrnimi slovi: „Trst in Istra svojemu junaku“.

Kratek govor je izrekel senator Massarucci, predsednik veteranskega društva, tovariš v orožju Veneziana.

Izrazil je svojo nadejo, da se osvobodijo neodrešene zemlje, zatrdivši, da stari borilci pri tem dajo vso svojo pomoč, a na dan bitke svoje krepke roke in svojo kri (!!!)

Ta govor pozdravili so navdušeno. Odgo-

voril je tržaški rodoljub (?) Armando Ma-
tera, navdušeno pozdravljen".

Torej — iredenti na Primorskem ni!

Doneski za moško podružnico družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu. Dva Janeza sta darovala 2 kroni; g. Julij Mikota 10 stot. za dve cigareti; g. Simon Ivanovič 80 stot. Veleč. g. Fran Kosec, župnik v Katinari, ker je bil obdarjen s knjižico „Čuvajmo svoje prastarine“, 2 kroni; po gospej Metlikovičevij so darovali „Kolaši“ 3 krone 30 stot. in g. Čenčur 1 krono.

Skromno vprašanje. Ponk v ljudski šoli v Škedenju pričel je (ali še-le prične?) letos par tednov kasneje, kakor bi bil moral pričeti. Vzrok temu zakašnjenju je bajeta, ker šolski prostori niso bili o pravem času dovoljno suhi. Kdaj pa prične ponk na tej šoli, to je prijavilo slavno vodstvo ljudske šole v Škedenju nekemu tukajšnjemu laškemu židovsko-„liberalnemu“ listu. Bodi nam zato-torej dovoljeno skromno vprašanje: Mar obiskujejo letos Škedenjsko šolo samo laški otroci? Ali slovenskemu občinstvu res ni prav nič mari, kaj je s Škedenjsko šolo? Prav željno pričakujemo pojasnila.

**Društvo poštarjev in poštinih odpravite-
ljev za Kranjsko, Primorsko in Dalmacijo** izvolilo si je dne 22. t. m. o rednem ob-
čnem zboru v Kamniku za prihodnja tri leta
to-le načelstvo: Predsednik Alojz Schrey-
c, kr. poštar v Jesenicah; podpredsednik
Grego iz Pirana, denarničar Anton Vo-
pivec iz Postojne.

Škedenjski pohajkovelec nam je pisal v
nedeljo, dne 20. oktobra po kosilu: Čujte in
strmite gospod urednik! Vem sicer, da tudi
Vi poznate zadeve našega narodnega Škedenja
— tudi cerkvene. Zaradi tega Vam ne
bom pravil, da se je v naši cerkvi — že od
tedaj, ko je bila sezidana — opravljala božja
služba le „nella lingua del paese“, t. j.: v
slovenskem jeziku. Čujte pa, kaj se je zgo-
dilo sedaj! Danes zjutraj, zbudil sem se ne-
koliko pozneje kakor je moja navada, in
pohajkovecu, veste, da treba vedno gibati
se, ako hoče točno vršiti svojo nalogo. In
zlasti mi slovenski pohajkovec, kolikor nas
je, imamo že tako smolo, da če jo le za
trenotek v postelji preležimo, smo takoj mar-
sikaj zamudili. Komaj sem stopil na cesto,
prišel mi je nasproti poročevalec kislega
obraza. Vprašal sem ga, zakaj se mi tako
kisló drži? Odgovoril mi je jezno sledeče:
Bil sem pri prvi sv. maši. Po končani sv.
propovedi naznanili so seveda gosp. župnik,
kakor navadno, več reči, med temi tudi, da
bode že jutri sv. maša za otroke, to je, za
pričetek šole. In ko je to končal, začel je
veleč. g. župnik isto ponavljati „nella dolce
lingua italiana“!!! — Ker se kaj tacega v
naši cerkvi še nikoli prigodilo ni, mu nisem
zamogel skoraj verjeti mojemu poročevalcu,
da mu ni sledil takoj še drugi, ki mi je po-
trdil isto. V tem trenutku veljal je tudi meni
tisti italijanski pregovor: „Chi dorme non
piglia pesce“, a potolažil sem se s tem, da
noben človek ne more biti povsod srečen.

Ker pa meni ni nikoli zadosti, dokler
se ne prepričam sam, misel sem si:
Dobro, pojdem ob deseti uri k maši! In res
sem tudi šel. Pri maši vedel sem se seveda
takó, kakor se spodobi vsakemu kristjanu,
a ko je zopet začela doneti s propovednice
doli „la dolce favella“, stresel sem se in te-
sno mi je bilo pri srcu.

Po končanem „oznanjevanju“ ublažila so
se mi zopet čustva, ko so naši res narodni
pevci na koru nadaljevali: „Pred stolom
Tvoje milosti“ in koncem še „Ta skrivnost“. Seveda nisem zamudil, izidši iz cerkve, da
se prepričam, kolikim Italijanom na ljubo se
je oznanjalo v italijanskem jeziku. A kaj mi-
slite g. urednik, koliko sem jih našel? Stra-
šansko! Pomislite cele 4, reci štiri ženske!
In pa za iste 4 ženske, nasproti 400 Slovencev,
uvaja se v naši cerkvi italijanščina?! Ne-
verjetno! Iz kože bi človek skočil ko pomišlja
o tem. Tudi ob največjih praznikih, ko je do-
mačih (slovenskih) faranov na 12--14 stotin
duš v cerkvi, bilo je vsakokrat največje šte-
vilo Italijanov do — deset glav!

Sedaj pa sodite Vi, gosp. urednik, in z
Vami ves svet, ali je bilo potrebno uvajati
italijanščino v našo cerkev. Premehki smo;
le pogledjte, kako bi tržaški srditeži hoteli
poditi iz cerkve na tisoče Slovencev. Razu-
meli bodete, da je domače ljudstvo jako uža-
ljeno po tem. Prosim, da se umejemo dobro,
ker ne bi hotel, da bi se krivo tolmačile

moje besede! Ne groziti, ampak le svariti
in opozarjati hočem kompetentne kroge, da
naj gledajo in pazijo, da bi res ne prišli
kdaj časi, ko bode opravičena trditve, da
vera peša med Slovenci!

Mnogo bi Vam še povedal g. urednik,
ali danes je nedelja, in za nas pohajkovec
glavna ura, zato se bojim, da ne bi zopet
zamudil kaj takega: „Chi dorme non piglia
pesce!“ Zato pa na svidenje v kratkem!

Vaš pohajkovec.

Veselo s petjem in plesom priredi dne
2. novembra t. l. na sv. Jušta dan „Slovensko
peško društvo“ v Trstu v telovadnici Tržaš-
kega Sokola (ulica Via Farneto na voglu
via Amalia). Začetek bode ob 8. uri zvečer
in konec plesa ob 2 uri popoldne. Natančnejši
program se objavi v „Edinosti“ v torek
zjutraj in se bode delil isti večer pri kon-
certu.

Ljubljanski gostilničarji. Iz Ljubljane
nam pišejo: Ljubljanski pivci niso kar nič
zadovoljni z gostilničarji. Dragina je splošna,
a kljub temu hočejo gostilničarji obogatiti
ker hkrati. Čujte, kakó izkoriščajo najmanjšo
okolščino. V mestnem področju podražilo se
je pivo za 70 nvč. na lit. vsled povišanja
užitnine. Da gostilničarji ne bi trpeli škode
pri tem, sklenili so točiti liter piva po 2
nvč. dražje in 1/2 litra po 1 nvč. dražje.
Vsled tega dobijo za onih 70 nvč., koje
sami več potrošijo, že 2 gl. na hektoliter.
Toda vrlim gostilničarjem to ni bilo dovolj
in zato so podražili tudi 1/2 in 1/3 litra po
1 nvč. Umestno in opravičeno je torej vpra-
šanje, kakó pride ljubljansko občinstvo do
tega, da mora plačevati gostilničarjem okrog-
lo 3 gl. na hektoliter za 70 nvč., katere
stane krčmarja pivo več? Ali ni to očitno
.....?!

Tedenska statistika tržaška. V tednu
od 6 do 12. t. m. rodilo se je v tržaški
občini 79 otrok (38 moških in 41 ženskih).
Razven teh bili so 4 mrtvorojeni. Umrlo je v
isti dobi 93 oseb (55 moških in 38 ženskih).
V razmerju na število prebivalstva (računa-
nih 160.825 stanovnikov, nešteti vojaštvo),
pride 30.07 mrličev na vsakih 1000 duš. —
Zdravniški izkaz navaja med vzroki smrti:
2 slučaja škrlatice, 3 sl. dávice, 15 sl. jetike
10 sl. vnetja soplnih organov, 1 sl. smrti po
naključju, 2 samomora itd.

Odbor akad. tehn. društva „Triglav“ v
Gradcu sestavil se je za zimski tečaj sledeče:
Predsednik: Tekavčič Josip cand. iur. Pod-
predsednik: Goričar Josip, cand. med. Tajnik:
Peitler Fran, stud. iur. Blagajnik: Hrovatin
Henrik, stud. tehn. Knjižničar: Wester Josip,
stud. phil. Gospodar: Špindler Martin, stud.
iur. Odb. nam: Pregl Maks, cand. med. Re-
vizorja: Verstovšek Karol, stud. phil. Frlan
Josip, cand. med.

Narodopisno razstavo česko so torej
zaključili minole srede. Vspen razstave je
uprav sijajen na vse strani. Kar ne bi bil pri-
čakoval nikdo, preseglo je število obiskovalcev
2 milijona, in sicer za 65.337 obiskovalcev.
Navdušenje je bilo neopisno na toli srečno
dovršenem velikanskem kulturnem delu
naroda českega. Po vsej pravici je naglašal
predsednik grof Lažansky v svojem zaključ-
nem govoru: „Vsakemu, najsiromašnejšemu
sinu in najsiromašnejši hčeri, ki je pripomogel
do tacega vspeha razstave, bódi izrečena
zahvala; hvala tebi, narod češki, na tej po-
moči, na tej samopomoči; ti narod češki, ki
si pokazal toliko moči in vztrajnosti pri tem
delu, priboriš si gotovo tudi
uresničenje vseh tvojih ideja-
lov, ako se le sam ne zapustiš, in ako bo-
deš deloval za svoje cilje zložno in odločno
v duhu onega dela, s katerim si ustvaril
narodopisno razstavo.

Nastreljen po pomoti. Predsinočnem vra-
čal se je kmet Matej Brakovič iz Poreške
okolice proti domu. Ko je šel mimo hiše po-
sestnika Ivana Martinčiča, ustrleli je isti na
Brakoviča, ker je mislil, da je tat. Zrna so
nastreljenega Brakoviča prav izdatno ranila
na levi roki ter je prišel v tukajšnjo bolniš-
nico zdraviti se.

Na smrt obsojena ženska. Te dni ob-
sodilo je okrožno sodišče v Jagodini (Srbija)
kmetico Stano Mihajlovičevno na smrt, ker je
zavrtno ubila svojega 18letnega sina. Kralj
je potrdil to obsodbo. Ker pa v Srbiji na smrt
obsojene hudodelce ustrlijo, bode to prvi
slučaj, da bode ustreljena na smrt obsojena
ženska.

Obustavljena preiskava. Minolega tedna
zaprl so tukajšnjega trgovca Antona Fri-
tscha vsled tega, ker so ga ogradili nekateri
njegovni upniki radi sleparstva. C. kr. redar-
stveno ravateljstvo je odstopilo Fritscha sodi-
šču a tam je obdolženi trgovec dokazal, da je
bila ovadba, odnosno pritožba, popolnoma ne-
osnovana. Sodišče je vsled tega preiskavo
obustavilo.

Izginol pek. Dunajska policija objavila
je okrožnico, s katero priobčuje, da je od
8. t. m. izginol od tam 27letni dvorni pek
Tobija Ratz. Isti je bil bolehen in ni izklju-
čeno, da se je usmrtil, možno pa je tudi, da
je morebiti ponesrečil. Ratzova obitelj obeča
200 gl. nagrade dotičniku, ki najde izgino-
lega peka živega ali mrtvega. Ratzu se je
poznalo na licu, da je bolehen; bil je visoke
rasti, suh, imel temnorjave lase in male
brke, temne oči in nosil naočala. Bil je
opravljen v črtno

Sodnijsko. 30letni mornar Ivan Gvardian
iz Dalmacije dobil je predvečerašnjem pred
tukajšnjim sodiščem zaradi tatvine šest me-
secev ječe. Gvardian je dne 7. septembra t.
l. ukradel na neki kampanji v ulici Cister-
none okolo 40 kgr. črnega grozdja, toda v
njegovo nesrečo prišli so ga, ko je nosil
svoj plen mirno proti domu. — Včeraj se je
pred tukajšnjim sodiščem vršila razprava
proti 42letni služabnici Mariji Kreščak iz
Postojnskega okraja. Ista je služila v neki
zloglasni hiši v ulici Solitario in tam je
ukradla svojemu gospodarju tri srebrne ure
in verižice ter zlato verižico z medaljonom,
skupno vredno 92 goldinarjev. Sodišče jo je
ohsodilo na štiri mesece ječe. Čudno
je, da je obtoženka svoječasnó na po-
liciji brez ovinkov priznala tatvino, pred so-
diščem pa je tajila. A tudi tu so jo ovrgli sve-
doki in pa dokazi javnega tožitelja. — 27letni
mesarski pomočnik Alojzij Redicon-Godnig iz
Gorice dobil je zaradi tatvine 4 mesece težke
ječe. Redicon-Godnig je dne 7. t. m. zvečer
ukradel mašinistu Dominiku Delfabbro žepno
uro in verižico menda v zahvalo, ker ga je
Delfabbro dotičnega večera pogostil. Delfab-
bro pa je dohitel bežečega tatu in ga pri-
silil, da je vrnil ukradenó uro. — Dne 28.
septembra t. l. sprl se je 18letni kmet Ivan
Pobega s kmetom Josipom Zerbom in ga z
nožem opetovano ranil na glavi in na hrbtu.
Včeraj je obsodilo tukajšnje sodišče ranilca
na 4 mesece ječe.

Policijsko. 34letni težak Jakob Bergo-
mas iz Kormina je ukradel iznajmljevalcu
postelj Josipu Sardoku 5 rjuh, vrednih 9
gl. Bergomasa so zaprli. — 30letnega me-
šetarja Josipa A. so deli pod ključ, ker je
osleparil tvrdo F. Fenderl & Co., ulica della
Tesa št. 10/A, za 200 gl. — 77letnega
berača Jurija Pavloviča so zaprli, ker je
prosičal po ulici della Tesa. Stražarjema,
ki sta ga hotela odpraviti v zapor, upirali
se je na vso moč. Zaradi prosjačenja so
zaprli tudi 52letnega krojača Miho Turko-
viča z Voloskega. — Trgovec s kožami An-
ton Fabris prijavil je nadzorništvu v ulici
Chiozza, da mu je v novem pristanišču od-
nesel nepoznan tat balo svežih kož, vrednih
25 gl. — 56letnega mešetarja Miho B. in
19letnega posredovalca Miho Z., oba iz
Obrovega, zaprli so, ker sta popivala v neki
gostilni v ulici del Torrente, a plačati nista
imela s čim.

Narodno-gospodarska stvar.

Kako zelenjad ohraniti čez zimo.

Po leti in jeseni je dovolj zelenjadi, naj-
večkrat celo preostaja, po zimi je pa manjka.
Da bi po zimi imeli tisto zelenjad, ki nam
prestaja jeseni, oziroma, ki jo moramo po
neznatnih cenah prodajati, kolik dobiček bi
bil to za nas! Ta želja pa nikakor ni neiz-
vedljiva, nasprotno: prav lahko ohranimo ze-
lenjad čez zimo, če znamo pravilno z njo
ravnati, oziroma hraniti jo. Ker je pri nas
ohranjenje zelenjadi čez zimo večinoma ne-
znano, objavljamo v nastopnih vrstah nekatere
splošne opomnje o tem predmetu.

Različno sočivje prezimlja na prav različne
načine in ne morejo prezimiti vse vrste v
istem prostoru. Sploh pa velja pravilo, da je
le popolnoma dorastla in ob suhem vremenu
nabrana zelenjad dobra za shranjevanje ter
da je treba prav varno rovat in prenašati jo.
Za slabe vrste (slabo blago) in za tako ze-
lenjad, ki ni dovolj dorastla, marveč je za-
nemarjena, se shranjevanje ne izplača. —

Kačji koren, morska retkvice in česen se
shranijo najbolje, če ostanejo na svojih mestih
v gredi. Tamkaj se, če jih hočemo kopati po
zimi, pokrijejo za 1 čevljev na debelo z listjem,
da ne zamrzne prst. — Listje je sploh velike
važnosti za shranjevanje zelenjavi, peteršilja,
motovilca in špinata; večsih se še celo en-
divja in solata dobro obdržita pod tako odejo
in se lahko vsak čas rabita. Pernate, režno
in kodrasto zelje (ohrovt) pretrpi precejšen
mraz in zmrzline, vendar je bolje, da se ne
pusti na mestu, kjer se rasto, temveč se
spravi v varno zavetje, kjer se zakrije z
deskami in se tako obvaruje snega in
mraza. Zelje je bolj občutljivo. Če je hočemo
imeti na planem tudi v mrzlem zimskem
času, svetujemo, da položijo glave na prosti
suhi trati s koreninami navzgor obrn-
jena lepo druga k drugi ter se pokrijejo
s slamo in zasujejo s prstjo. Tudi ko-
drasto zelje in kolerabe se hranijo na ta
način t. j. z glavo vedno navzdol postavljene,
da se oteka mokrota brez škode. Pri kole-
rabah je še skoro bolje, če slamnata odeja
izostane in se hranijo kakor drugi koreni v
kopi prsti, kjer prav dobro prezimijo, ne po-
stanejo kosmate in ostanejo precej dalj časa
nego v kleti in enakih shrambah. Cvetno
zelje, zelena, korenje, retkev, pesa, kolerabe,
endivja in drugo sočivje se shranjuje v glo-
bokih jamah ali v zaprtih prostorih. Jame se
pokrijejo z deskami in slamo, listjem, prstjo
itd., ter se tako izdelajo, da mrzlina ne more
vanje. Zelenjava se potem-takem dobro za-
dela v prst ali pesek, le cvetno zelje in en-
divja se morata ob lepem in toplem vre-
menu dobro prezračiti, da se zabranita ple-
snoba in gnjiloba, drugo se v jami dobro
pokrijejo s prstjo in prostor ostane zaprt.
Tudi v dobri, toda v suhi kleti se razna
zelenjad zakopana v pesek ali prst
hrani dobro in trpežno, a paziti je treba, da
v shrambi ni takih rečij, ki imajo slab duh
kakor petrolej, sir itd. Najbolje je, če se
za prezimovanje zelenjadi odloči posebne
shramba. Če je še ni, se pa naredi, saj se
stroški kmalu pokrijejo z dohodki, ki se pri-
dobe s takim prostorom; kajti pridelki se
bolje ohranijo in v taki shrambi spravljeno
sočivje se vedno lahko nadzoruje, ker se
vedno lahko do njega pride in ni treba vse-
lej odkopavati in zopet zagrabati. Neobhodno
je torej potrebno, da ima vsak vrtnar, ki se
peča s sočivjem, hišico ali shrambico, kjer
čez zimo hrani zelenjavo. Kmalu se mu iz-
plača saj potrebuje tudi v gorkem poletnem
času hladne shrambe, da v njej hrani take
reči, ki se držé več dni, ako so na hladnem.
Taka hišica bo za to bolj ugodna, nego na-
vadna klet.

„Km tovalec.“

Najnovejše vesti.

Dunaj 26. Državno sodišče odbilo je
pritožbo odvetnika dra. Gregorina radi
kršenja volilnega prava. To razsodbo uteme-
ljuje sodišče s tem, da pritoževalcu kot so-
udeležniku kupčije ne pristojajo volilno
pravo.

Dunaj 26. „Wiener Ztg.“ javlja: Na-
učni minister imenoval je učitelja na deželni
kmetijski šoli v Grottenhofu pri Gradcu,
Fritscha, pravim učiteljem na državni realki
v Trstu.

Dunaj 26. Ker se je utrgala zemlja med
postajama južne železnice Laze in Zalog, ob-
ustavljen je na tej progi tovarni promet. Po-
potniki morajo preko dotičnega kraja preha-
jati v vagone, pripravljene na drugi strani
zapreke.

Dunaj 26. Zimska setev se je pričela
razvijati še-le pričetkom oktobra, ko je padlo
nekoliko dežja. Splošno se setev razvija pre-
cej ugodno. Na Češkem so poljske miši pro-
uzročile obilo škode. Pésó pobirajo sedaj,
pridelka pa bode mnogo manje nego lani,
ker se je je manje nasadilo.

Monakovo 26. Včeraj podrli se je v
Amalijini ulici hiša, ki ni bila še dograjena.
Tri delavce in jedno delavko je zasulo.

Trgovinske brzjavke.
Endimpešta. Pšenica za jesen 6.56 6.60
Pšenica za spomlad 1896 6.82 do 6.90. Oves za
jesen 5.72—5.74 RA za jesen 6.11 6.15 Koruza
za oktober 5.95—6.— maj-juni 1896 4.54—4.55
Pšenica nova od 18 kil. f. 6.70—6.80 od 79
kil. f. 6.75—6.85, od 80 kil. f. 6.85—6.90 od 81
kil. f. 6.95—7.—, od 82 kil. f. 7.10—7.15, od 80
Ječmen 5.50—5.55, prosa 5.30—5.40 ržnova 6.—6.20.
Pšenica: Slabe ponudbe, omejeno pospravljanje.
Prodaja 8000 met. st. Trg mirneje. Vreme: dež.
Praga. Neratirani sladkor za november f. 13.60
nova letina 13.65, brez carine, raztoče.
Praga. Centrifugal novi, postavljen v Trst
in carino vred odposiljatev precej f. 31.—. Con-
cassé 32.—. Cetvorini 33.—. V glavah
(sodih) 32.50.—.

Kava. Kava Santos good average oktober 92. — za februar 89.75.
Hamburg Santos good average za oktober 74.75 december 74.35 marec 72. — miro.
Novi York 25. V tem tednu pojavila se je na ameriških tržiščih tendenca k naraščanju. Rdeča zimna pšenica podražila se je o 1/8, na 69, koruza pa od 37 1/2 na 38 1/2, eta bushel.

Dunajska borza 26. oktobra 1898

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	100.20	100.10
„v srebru	100.60	100.60
Avstrijska renta v zlatu	122.45	121.35
„v kronah	100.80	100.95
Kreditne akcije	396.60	398. —
London 10 Let.	120.25	120.25
Napoleoni	9.54	9.54
20 mark	11.78	11.75
100 italj. lir	45.15	45.40

Tržne cene
(Cene se razumejo na debelo in s carine vred.)
Domači pridelki.

	Cena od for.	do for.
Facol: Koka	100 K.	14. — 14. 1/2
Mandoloni	—	—
svetlorudeči	—	—
temnorudeči	—	—
kanarček	—	—
bohinjski	12.50	12.75
belli veliki	11.50	11.75
„mali	11. —	11.25
zeleni, dolgi	—	—
„okrogli	—	—
mešani hrvaški	9.25	9.50
„štajerski	—	—
Maslo fino štajersko	100 K.	76. — 78. —
Jetmen št. 10	—	9.75 —
„9	—	10.75 —
„8	—	12.25 —
Želje kranjsko	—	7. — 7.25
Želje	—	—
Krompir, štajerski	—	9.35 3.50
Proso kranjsko	—	9.50 9.75
Leča, kranjska	—	—
Špeh ogerski	62. —	63. —
Mast ogerska	69. —	70. —
Kava Moca	190. —	192. —
Ceylon Plant, fina	182. —	184. —
„Peri	189. —	191. —
Java Malang	162. —	164. —
Portorico	182. —	184. —
Guatemala	158. —	160. —
San Domingo	160. —	162. —
Malabar Plant	—	—
„native	—	—
Laguayra Plant	—	—
„native	—	—
Santos najfiniji	152. —	153. —
„srednje fini	149. —	150. —
„srednji	142. —	144. —
„ordinar	129. —	131. —
Rio oprani	—	—
„najfiniji	152. —	154. —
„srednji	144. —	145. —
Sladkor Centrifugal I. vrste	31. —	31.25
Concassé	31.50	31.75
v glavah	32.25	32.50
razkosani	32.50	32.75
Bez italijanski fini	20. —	20.25
„srednji	19. —	19.25
Japan fini AAA	15.75	—
„srednji	15. —	—
Rauoon extra	100 K.	13. —
„I.	—	11. —
„II.	—	9. —
Petrolej ruski v sodih	20.50	—
„v zabojih od 29 kil.	6.30	—
Olje italijansko najfinije	63. —	—
„srednje fino	58. —	—
bombažno, amerik.	30. —	32. —
dalmatinsko	35. —	36. —
Limon Mesinski	zaboj	6. — 7. —
Pomaranče	—	—
Mandeljni Dalmatinski	100 K.	—
„Bari	—	73. — 75. —
Finjoli	—	104. — 106. —
Rešiči Dalmatinski novi	—	—
„Pulješki	10. —	10.25
Sokve Pulješke	12. —	12.25
„Grške v venci novi	13. —	13.50
„tanine nove	32. —	36. —
Vamperli	100 K.	23. — 24. —
Olj. be	—	28. — 29. —
Polenovke srednje velikosti	—	43. — 44. —
„velike	—	42. — 43. —
„male	—	45. — 46. —
Slaniki v velikih sodih	—	14. —
„v 1/2	—	5. —

Trgovina.

Moka in otrobi. Moka. Ker so se cene temu izdelku nekoliko zboljšale, bil je teden prilično živahen. Razni ogerski in tudi domači mlini prodali so več partij različnih števil. Največ kupčije pa je bilo z Economovo številko 6, katera je vedno do- ločilna marka za tržišče. Partijo te številke prodal je mlin neposredno po f. 10.50, iz druge roke pa so isto prodajali po f. 10.20 do 10.35, kakor je bilo že kupljenega več ali manj blaga in da-li se mora isto oddati prej ali pozneje. O zaključku zahteval je mlin Economo za št. 6 f. 10.75. — Vsi mlini so v tem tednu podražili svoje cene in to dejstvo se naslanja menda na okolnost, da letina ni bila takó obilna, kakor se je raču- nilo. — Cene raznih mlinov so: Št. 0 od f. 12.50 do 13.50; št. 1 f. 11.80 do 12.40; št. 2 od 11.10 do 12; št. 3 od f. 10.40 do 11.60; št. 4 od f. 10.10 do 11; št. 5 od f. 9.60 do 10.45; št. 6 od f. 8.90 do 10; št. 7 od 7.70 do 8.30 in št. 8 od f. 6 do 7.05, kakoršna je že vrst. Tržišče se je zaključilo nagnjeno do kupčije, vendar pa kupci še ne marajo plačati takó kakor zahtevajo prodajalci. Otrobi so vedno še mlačni in cene se niso spremenile. Mlin Economo zahteva za svoj izdelek f. 4.25.

Drobni otrobi so jako mlačni, po- vpraševanja ni. Zahtevajo f. 4 do 4.40 kvin- tal z vrečo vred.

Goved. Od 17. do 23. t. m. prodali so v Trstu 841 volov in 13 krav klavne živine in sicer 4 vole iz Kranjske, 142 iz Hrvaške, 417 iz Bosne, 192 iz Dalmacije, —

iz Ogerske, 94 iz Srbije, in 2 domača. Plačevali so se: voli iz Kranjske po f. 45. — do 45.50 voli iz Hrvaške po f. 41. — do 42. —; iz Bosne po f. 42. — do 43. —; iz Dalmacije po f. 42. — do 42.50, iz Ogerske po f. — do —, iz Srbije po f. 43. — do 43.50 in domači po f. 45. — do 46. —; domače krave po f. 43.50 do —, krave iz Italije po f. — do — in krave iz Kranjske po f. — do — kvintal mrtve vage.

Seno in slama. Seno I. vrste prodajalo se je v tem tednu po f. 3.80, II vr. po f. 2.70 slama I. vr. po f. 3.30 in II vr. po f. 2.65 kvintal.

Surovo maslo, jajca in kokoši. Kranjsko surovo maslo prodajalo se je v tem tednu v partijah od 20 do 30 kg. po 88 do 90 nvč., v partijah od 30 do 50 kg. po 86 do 88 nvč., furiansko surovo maslo v part. od 20 do 30 kg. po f. 1.02 do f. 1.04 in v partijah od 30 do 50 kg. po f. —98 do f. 1. — kilogram. Tolminsko surovo maslo I. vrsti po f. 1.04 do f. 1.06 kilogram.

Jajca na debelo po f. 3.20 do 3.70 sto komadov.

Kokoši po f. 1. — do f. 1.25 komad; piščeta po f. —90 do f. 1.60 par.

Krompir. navadni, na debelo po f. 2.75 do 3.50 kvintal. „R. M.“

Osmica
se odpre v nedeljo 27. oktobra v dvorcu „Villa Bovecon“ pri sv. Mariji Magd. zgornji hšt. 78. Podpisani bodo tečli iz vrstno vino iz istrskega refoška. — Slovenci so ujedno vabljani, kapljica je domača. Udani

Mihajl Bovecon, posestnik k
Josip Vodopivec posredovalec-Slovenec v Trstu via Sette Fontane št. 15. Preskrbuje denar na posodo proti vknjižbi na zemljišča, na potem posreduje pri prodajah in kupovanjih posestev, zemljič, hiš prodajalnic, gostilnic itd. itd. Proizvaja po dogovoru. Pogovori v stanovanju, in od 9—10 ure v kavarni „Commercio“ Pi-ma pošiljajo naj se v stanovanje.

Bratje Ribarić, izdelovalci oglja v sv. Petru, priporočajo svoje zalogo v Trstu: **Via Ponders št. 1, Piazza della Valle 2, via Madonna št. 1, Piazza Cordatutti 2,** z ulodom tudi v **ulici Torrente** po **najnižjih cenah.** Ogje I. kakovosti karbonina, kok, drva na metre itd. Naróbe se spremljejo tudi z dopisnic.

Kamenoloma v najem.
Podpisani naznanja, da želi oddati v najem ali pa prodati svoja dva kamenoloma v bližini postaje Prosek. Velika sta 10000 □ metrov in imata najlepši kamen, ki se ga more dobiti na Krasi. Natančno sa poizve pri lastniku g. Ivanu Briščeku, Briščiki št. 11, z. p. Opčine nad Prosekom.

Sloveči prašek za zobe
prof. dr. Haiderja je najboljši sredstvo za čuvanje zob pred gnilobo ter jih čisti, ne da bi oškodoval steklenino. V škatlicah po 30 in 50 nvč. izključno v promovani lekarni **PRAXMARER „Al du Meri“ Trst, veliki trg.**

Josip Pizzarello
mekanik
izvršuje vsakršne poprave živalskih strojev in dvo- koles. Prodaja nove in rabljene živalske stroje in dvo-kolesa.
Via Madonna del mare št. 4, vhod via Fontanone, vtrčie hšt. 12.

Angelja Capellan-a
podvzetje mrtvaških sprevodov,
piazza della Legna št. 2, palača Tonello — za- loga ulica Sette fontane 24 A — Telefon N. 121.
Prevzímajo vsakovrstne prenosne mrtvih v mestu in zunaj. Velika zaloga kovinskih kret za mrtvaške sprevode, kakor tudi lesenih od gld. 4.50 za odrasle. Prodaja na debelo in drobno porcelanaste vence, jagode vezane na modeni žici, umetno cvetje, trakovce z napisl Ima v zalogi cvetja vsakovrstnega za poroke, plosove, palme in cerkveno posodje, vse to la- sten izdelek. Zaloga voščenih sveč, stearinik prve vrste in oprave za otročiče.

PRESELITEV GOSTILNE
Znana gostilna „Alle Poste nuove“ preselila se je z dnem 24. avgusta v ulico Geppa št. 14 pod naslovom
«Alla cantina di Graz»
ter se priporoča nje lastnik vsem starim obiskoval- cem sorojakom, da bi ga mnogobrojno obiskovali tudi v novem prostoru. — Točila se bodo štajerska in italijanska vina prvih vrst ter vsakdar sveže Dreherjevo pivo prve vrste. Kakor po navadi preskrbljeno je za dobra jedila po jako nizkih cenah.

Znana domača gostilna
„AL CASTELLO DI DORNBERG“
v Trstu.
v ulici Farneto št. 11
v kateri se točijo le **pristna vipav- ska vina in sveže pivo,** pri- poroča se sl. občinstvu z mesta in z dežele.
Sladki riesling po 52 novč.; **belo in črno vino,** liter po 40 novč.; **Prvo** po 32 novč.; v steklenicah po 20 nvč. **Vino** na dom od 5 litrov in več po 4 nč. ceneje. **Kuhinja** je preskrbljena s tečnimi jedili. Cene so primerno nizke. **Fran Rjavec.**

Na prodaj
so vsi letniki Dunajskega „Zvona“ in Mariborske „Zore“; in sicer:
„Zvon“
Tečaj I./1870, II./1876, III./1877, IV./1878, V./1879 in VI./1880.
„Zora“
Tečaj I./1872, II./1873, III./1874, IV./1875, V./1876, in VI.-VII./1877/78.
Vse knjige so v trdo vezane in dobro ohranjene. Cena se izve pri V. J. južni kolodvor Trst Post restante, ali pa Tiskarna Dolenc, Trst.

Aite & Zadnik-Trst
Via Nuova na voglu via S. Lazzaro,
priporočata slav. občinstvu v svojo prodajalnico z manufakturim blagom. V zalogi nahajajo se posame najnovejša blaga, toliko za ženske ko- likor za moške in deco. Veliki izbor platna, bombaževine, perila, rubeov volnenih in svilnatih. Velika zaloga vseh potrebščin za življenje in krojač. V zalogi nahajajo se nadalje vsakovrstni trakovi in tudi trakovi slovenskih barv. Priporočata se čč. gg. učiteljicam v mestu in na deželi za vse potrebščine šolskih ročnih del. Uzerol se pošiljajo na zahtevo franco.

Henrik Stibel
Corso, Piazzetta S. Giacomo št. 3
v Trstu.
SLADŠČIČARNA in PEKARNA
vedno bogato založena z vsakovrstnimi sladšćicami.
Paste, torte, krokanli, pastici,
„BISKOTERIA FINA“
konfeti, fondants, čokolata, roks-drops in mnoge drugih sladšćic.
Posebni: priporoča za poroke ali slavljenje zarok kolače, elegantne svilnate omote, škatljice, podstave, napolnjene sladšćicami.
SLADKE PIJAČE:
rozoliji, špiriti, vina domača in inozemska.
Vaprejana naročbe. — Razpošilja proti poštnem povzetju. — Priporoča se slavnemu p. n. občinstvu za mnogobrojni obisk.

Dobroznana gostilna
ANTONA VODOPIVCA
(po domače „pri Prračkoven“)
v Trstu, ulica Solitario št. 12
se priporoča in objavlja slav. slovenskemu občinstvu Trsta in okolice, da je pre- krbljena za svoje prostore in za veselice „Trž. Sokola“ iz lastne zaloge pravega čr- nega in belega, nepokvarjenega vina po doli označenih cenah.
POZOR!
Črno izabela (novo) po 32 nvč. liter | Rizlingsladki, prvaški (novo) po 48 liter
Belo (novo) „40“ „ | Modra frankinja prv. (nova) „40“
Stara vina, bela in črna, večletna, toči v sodih po 40 in 48 nvč. liter, v steklenicah po liter prve vrste po 80, druge vrste po 60 nvč.
Družinam od litra naprej 4 nvč. ceneje.

J. Pserhoferjeva
lekarna „Zum goldenen Reichsapfel.“
1. Singerstrasse 15. DUNAJ.
Otvorjajoče kroglice, prej imenovane kričistične kroglice
staroznana lahko odvajajoče domače sredstvo.
To kroglice stanejo: **1 škatljica z 15 kroglicami 21 nvč., jeden za- vitek 6 škatljice 1 gld. 5 nvč.,** pri nefrankovani pošiljavi po poštnem povzetju **1 gld. 10 nvč.** — Ako se denar naprej pošlje, ni treba plačati porto, in stane: 1 zavitek kroglice 1 gld. 25 nvč., 2 zavitka 2 gld. 30 nvč., 3 zavitki 3 gld. 35 nvč., 4 zavitki 4 gld. 40 nvč., 5 zavitkov 5 gld. 20 nvč., 10 zavitkov 9 gld. 20 nvč. (Manj kot jeden zavitek se ne pošilja).
Prosimo, da se izrečno zahteva „J. Pserhoferjeve otvarjajoče kroglice“
in paziti je, da ima pokrov „sake škatljice isti podpis **J. Pserhofer v rdečih pis- menih,** kakoroga je videti na navodilo za porabo.
Balzam za ozeblino **J. Pserhofer,** 1 posodica 40 nvč., prosto poštnine 65 nvč.
Trpotčev sok, 1 steklenica 50 nvč.
Balzam za goltanec, 1 stekl. 40 nvč., poštnine prosto 65 nvč.
Grenka tinktura za želodec, (prej življen- Praške kapljice imenovane). Rahlo raztopljajoče sredstvo ki oživlja in krepi želodec, kadar je pokvarjen.
Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še drugo tu- in inozemsko farmacevtske specialitete, ki so bile po vsih avstrijskih časopisih oznanjene ter se na zahtevanje točno in v ceno preskrbljajo tudi pred- meti, kojih ni v zalogi. — **Razpošiljanja po pošti** vrše se točno, a treba je denar poprej doposlati; večja naročila tudi po poštnem povzetju.
Pri dopošiljavi denarja po poštni nakaznici stane porto dosti manj kakor po povzetju.

GOSTILNA
v ulici Valdirive št. 19
ALLA
CROCE DI MALTA
toči najizbornejša krasna in istrska vina in sicer kraski teran po 48 nvč. liter, istrsko vino prve vrste po 40, druga vrste po 36 nvč. liter. Puntigamovo vedno sveže pivo v sodih po 24 nvč. liter. — Kuhinja preskrbljena je z najtečnimi jedili in jako po cen. Naročila se sprejemajo in sicer: za obed in večerjo z vinom 20 gld. na mesec, brez vina 14, samo obed 7 gld. na mesec.
Priporoča se slav. slovenskemu občinstvu za mnogobrojni obisk
udana
Josipina Čudek,
gostilničarka.

Emanuel Zahn,
zaloga stekla, svetilnic, pratenine in kuhinjske posode.
ulica Barriera vecchia 6.
Stenj in stekla različna za petrolijske.
Šipe in kristalna ogledala
predaja na debelo in drobno.
pošiljatee na deželo se vrše točno in hitro.
DROBNE FOTOGRAFIJE
zadnja NOVOST, posamične ali v skupinah, cena gld. 1. — dvajsetoro.

„Tržaška posojilnica in hranilnica“
(registrirana zadruga s omejenim poročtvom)
v Trstu
Via Molin Piccolo št. 1. I. nadstropje.
(bilo nova posojna posojilnica)
Daje posojila na vknjižbo po 5 1/2 %, menjica po 6 1/2 %, zastave po 8 1/2 %. Sprejema hranilne vloge in je obre- stuje po 4 1/2 %.
Uradne ure so:
Vsaki dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 3. do 5. popoldne, ob nedeljah in praznikih od 10—12 dop. Izplačuje se vsaki ponedeljek od 11. do 12. ure dopoldne, in vsaki četrtek od 3. do 4. ure popoldne. Glavni deleži veljajo po 200 kron. Zadržni deleži se lahko plačujejo v mesečnih obrokih po 1 gld. ter znaša vsaki delež 10 gld. 19—6

3 slatke
15 srebrnih
kolajna
12 častnih in
priznanih
diplomov
Varstvena
Fran IV. Kwizda
KWIZDE
Restitucionalni fluid
o. k. prv. opralna voda za konje.
Cena i stekleni i gld. 40 n. a. v.
Rabi se nad 30 let v doornih konjskih Aleth, v vodih Aleth pri vojnastu in etetu, za okrep- vanje in spopetno sjačevanje po eritih naporih, pri izpahovnih, izmaknjenih, otrplosti hiti itd. vsposoblja konje do izbornih del o dirkah.
Naj se blago- voljno pazi na goruško nar- steno znamko in naj se izrečno zahteva **Kwizde resti- tucionalni fluid.**
Dobiva se u vseh lekarnah in trgovinah z mrocljimi v Avstro-Ogerski
GLAVNA ZALOGA
Kreis Apotheke
Kornenburg pri Dunaju.
I.